

RETTEN PÅ FREDERIKSBERG RETSBOG

Den 9. juni 2020 holdt Retten på Frederiksberg møde i retsbygningen.

Dommer Dan Bjerring behandlede sagen.

Sag BS-28689/2019-FRB

M.I.C.M. MIRCOM International Content Management & Consulting Ltd.

mod

M

(advokat Mads Krøger Pramming)

M har ved meddelelse af 7. maj 2020 anmodet om genoptagelse af sagen.

M.I.C.M. MIRCOM International Content Management & Consulting Ltd. (MIRCOM) har ved meddelelse af 18. maj 2020 protesteret mod, at sagen genoptages.

Retten bemærkede, at retten den 31. juli 2019 afsagde udeblivelsesdom i sagen.

Der var imidlertid ikke med stævningen af 27. juni 2019 indleveret nogen bilag.

På den baggrund – og henset til sagens karakter og de oplysninger, der siden er kommet frem om det sagskompleks, som sagen er en del af, og som består i hundredvis af identiske sager, som MIRCOM og deres angivelige samarbejdspartner, CMS, tilsammen har anlagt ved domstolene – har betingelserne efter retsplejelovens § 352, stk. 1, 1. pkt., for at afsige udeblivelsesdom ikke været opfyldt, idet sagsøgerens påstand ikke har været behørigt begrundet i sagsfremstillingen og det i øvrigt fremkomne.

Der forelå på tidspunktet for afsigelsen af udeblivelsesdommen således ikke noget "i øvrigt" fremkommet.

De oplysninger, der ikke indgik i grundlaget for afsigelsen af udeblivelsesdommen, er imidlertid bl.a. oplysningerne om, at MIRCOM i en række sager i sagskomplekset har gjort gældende, at den "påtaleret" til at forfølge ophavsretskrænkelser i eget navn, som MIRCOM hævder at have haft, i Danmark er overdraget til CMS.

Det drejer sig bl.a. om sagerne BS-39423/2019-OLR og BS-41550/2019-OLR, hvori Østre Landsret afsagde domme den 8. april 2020, hvorved sagerne blev afvist, og Retten på Frederiksbergs sag BS-43373/2018-FRB, som blev afvist ved kendelse af 23. januar 2020.

CMS's anbringender og fremlagte e-mails i disse sager fører umiddelbart til, at CMS og MIRCOM har været enige om, at MIRCOM ved den i sagerne fremlagte "Generic Service Agreement" har overdraget den "påtaleret", som MIRCOM måtte have været i besiddelse af, til CMS, og allerede af den grund har MIRCOM umiddelbart ikke været rette sagsøger i nærværende sag.

Hertil kommer, at sagen drejer sig om filmen "The Preacher's Daughter".

Ved meddelelse af 21. april 2020 hævdede MIRCOM rettens sag BS-27779/2019-FRB, der ligeledes drejede sig om filmen "The Preacher's Daughter".

Meddelelsen havde følgende ordlyd:

"Sagsøger, MIRCOM, har på ny gennemgået denne sag anlagt ved Retten på Frederiksberg og set på de konkrete oplysninger og beviser fremkommet på nuværende tidspunkt i sagen, og hæver sagen for retten."

Da der imidlertid ikke var fremkommet nogen "konkrete oplysninger og beviser" i den pågældende sag siden sagsøgtets svarskrift af 5. juli 2019 og rettens beslutning af 13. november 2019 om at udsætte sagen på afgørelserne af de verserende sager ved Østre Landsret, rejser MIRCOM's meddelelse et spørgsmål om, hvorvidt der heller ikke har været det fornødne grundlag for at anlægge denne sag mod M vedrørende samme film.

MIRCOM's meddelelse blev i øvrigt – sammen med tilsvarende meddelelser i de øvrige af MIRCOM anlagte verserende sager – indleveret dagen efter, at Retten på Frederiksberg afviste 39 sager svarende til nærværende sag, men anlagt af CMS, fra retten.

Disse 39 sager blev afvist som følge af landsrettens tre domme af 8. april 2020 i sagskomplekset. De to af disse domme drejede sig, som ovenfor nævnt, også om MIRCOM's forhold og MIRCOM's angivelige samarbejde med CMS.

Som fremhævet i samtlige de 39 retsbøger om afvisning af sagerne og ved opslag på Retten på Frederiksbergs hjemmeside den 23. april 2020 rejser samtlige sager i sagskomplekset imidlertid ikke blot spørgsmål om hvorvidt CMS, henholdsvis MIRCOM, er rette sagsøger.

Sagerne rejser således bl.a. også spørgsmål om, hvorvidt – i dette tilfælde – MIRCOM (hvis MIRCOM i øvrigt er rette sagsøger) er berettiget til at anvende de personoplysninger om M, som MIRCOM (eller evt. CMS) har fået udleveret af M's teleselskab, eller om der (bl.a.) er tale om, at MIRCOM ved at bruge oplysningerne til at anlægge sagen efter Østre Landsrets afgørelse af 7. maj 2018, gengivet i U 2019.2019 Ø, har overtrådt databeskyttelsesforordningen, og om retten skal afskære MIRCOM fra at benytte disse oplysninger.

Som endvidere anført i samtlige 39 retsbøger har der desuden ikke været grundlag for CMS's og MIRCOM's påstande i de sager i sagskomplekset, hvor CMS, henholdsvis MIRCOM, under henvisning til angivelige oplysninger om en såkaldt "swarmsize", har gjort gældende, at der er sket "deling" af det omhandlede værk i mere end 110 tilfælde, og at hver af disse "delinger" gav krav på et vederlag på 70 kr. En sådan påstand er også fremsat i stævningen i denne sag.

Retten har herom i øvrigt – bl.a. i sag BS-35263/2019-FRB, hvor CMS ligeledes havde henvist til, at den såkaldte "swarmsize" godtgjorde, at der var foretaget mere end 110 delinger af den omhandlede film – bemærket følgende:

"I denne sag har retten noteret sig, at CMS i replikken har påstået, at "swarmsize" på det omhandlede tidspunkt var 3374. CMS har ikke dokumenteret dette, men har i replikken anført, at et rimeligt vederlag således kunne have udgjort 236.180,00 kr., hvorfor den nedlagte påstand på 7.500 kr. også er rimelig. Denne beskedne tilgang kan imidlertid forekomme påfaldende, hvis man i øvrigt var af den opfattelse, at man virkelig havde med så alvorlig og omfattende en krænkelse af ophavsretten at gøre."

En sådan beskeden tilgang ses der endvidere også at have været tale om i landsrettens dom af 8. april 2020 i sag BS-41559/2019-OLR, hvor CMS i sit påstandsdocument anførte, "at filmværket "Mechanic: Resurrection" på krænkelsestidspunktet blev stillet til rådighed for 4.961 brugere i fildelingsnetværket (swarmsize)," og "at et rimeligt vederlag kan opgøres til 1 film x 70 kr. x 4.971 delinger = 347.270 kr., jf. U.2005.60V,".

Som noget nyt fandt CMS imidlertid også anledning til for landsretten at påberåbe sig dommen gengivet i U 2019.1232 H, uagtet at denne ikke vedrører vederlag efter ophavsretsloven, men tortgodtgørelse i det såkaldte "Umbrella-sagskompleks", der i øvrigt intet har med fildeling via BitTorrent-netværk at gøre.

Det har imidlertid herudover også vist sig, at i hvert fald CMS i en række sager har gjort helt andre anbringender gældende til støtte for det ellers identiske krav i alle sagerne i sagskomplekset om betaling af 7.500 kr.

Det ses endvidere ikke at være de samme bestemmelser i ophavsretsloven, som CMS har påberåbt sig i disse i øvrigt identiske sager. Således har CMS – uden nærmere begrundelse for disse forskelle – nogle gange påberåbt sig ophavsretslovens § 83, stk. 1, og andre gange § 83, stk. 3 (herunder er begge bestemmelser nogle gange – uden konsistens eller nærmere begrundelse – påberåbt i samme sag).

Samtlige disse forhold ses at rejse spørgsmål – også i forhold til de af MIRCOM rejste sager – om, hvorvidt standardpåstanden i samtlige af sagerne i sagskomplekset om betaling af 7.500 kr. er et til lejligheden arbitrært fastsat beløb, og ikke et beløb, der er udtryk for et reelt krav på erstatning, vederlag eller godtgørelse efter ophavsretslovens § 83.

Ud over det påfaldende i at nedlægge samme påstand om betaling af 7.500 kr., uanset om den såkaldte "swarmsize" (som CMS og MIRCOM altså hævder svarer til antallet af delinger foretaget af sagsøgte) angiveligt i det enkelte tilfælde var 110 eller 4.971, har retten har i den forbindelse særligt noteret sig, at i hvert fald CMS i et betydeligt antal sager har opgjort kravet om betaling af 7.500 kr., ikke som et krav om vederlag for et stort antal delinger, men i det væsentlige som et krav om erstatning for "omkostninger pr. konstaterede krænkelse", herunder navnlig erstatning for udgifter til den forudgående sag om isoleret bevisoptagelse og edition.

CMS har i de pågældende sager således krævet udgifterne til "Advokat til editionsbegæring" dækket med 5.000 kr. og retsafgiften for sagen om isoleret bevisoptagelse og edition dækket med 1.000 kr.

MIRCOM (og CMS) har imidlertid også i atter andre sager krævet retsafgiften for sagen om isoleret bevisoptagelse og edition erstattet med 500 kr.

Retten bekendt foreligger der ingen dokumentation eller nærmere begrundelse for opgørelsen af kravene i disse sager, og dermed heller ikke for de markante forskelle som kravenes størrelse udviser, herunder at udgiften til "Advokat til editionsbegæring" af CMS i visse tilfælde er sat til 3.000 kr.

Ved Retten på Frederiksberg ses der imidlertid som altovervejende hovedregel alene at være opkrævet 400 kr. i medfør af retsafgiftslovens § 14, stk. 1, i hver enkelt sag om isoleret bevisoptagelse og edition. Dette gælder således også for en lang række af de sager, hvor det er gjort gældende, at retsafgiften skulle dækkes med 1.000 eller 500 kr.

Hver sag om isoleret bevisoptagelse og edition ved Retten på Frederiksberg medførte desuden ikke med rimelighed udgifter til advokatbistand med 3.000 kr. eller 5.000 kr. pr. ip-adresse/sidenhen sagsøgt person.

Retten bemærker herved, at sagerne om isoleret bevisoptagelse og edition ved Retten på Frederiksberg i vidt omfang blev behandlet på skriftligt grundlag og efter en helt ensartet procedure, hvor ingen af de involverede teleselskaber, i hvert fald frem til juli 2017, havde bemærkninger til MIRCOM og CMS's anmodninger.

Hertil kommer imidlertid, at hver sag om isoleret bevisoptagelse og edition ved Retten på Frederiksberg vedrørte mange (formentlig i tusindvis af) ip-adresser.

Den enkelte sag om isoleret bevisoptagelse og edition vedrørte således ikke blot den sidenhen sagsøgte, men adskillige, og potentielt flere tusinde, sidenhen sagsøgte.

MIRCOM (og CMS) ses på denne baggrund ikke at have forholdt sig til, at en imødekommelse af deres krav om dækning af omkostninger hos hver enkelt sidenhen sagsøgte i hver enkelt sidenhen anlagte sag således ville føre til en ganske betydelig overkompensation i forhold til de reelt afholdte sagsomkostninger.

MIRCOM har endvidere f.eks. i rettens sag BS-20624/2019-FRB undladt at forholde sig til, at rekvirenten i sagen om isoleret bevisoptagelse og edition ikke var MIRCOM, men CMS, hvorfor det var CMS, og ikke MIRCOM, der blev opkrævet retsafgift og havde udgifter til advokatbistand. Tilsvarende har CMS i flere tilfælde undladt at forholde sig til, at rekvirenten var MIRCOM, hvorfor det var MIRCOM og ikke CMS, der blev opkrævet retsafgift og havde udgifter til advokatbistand.

Det ligger imidlertid fast, at CMS i en lang række domme i sagskomplekset har opnået dom for sin påstand om betaling af 7.500 kr. på baggrund af en standardopgørelse af kravet baseret på de omkostninger, som CMS påstod at have haft i forbindelse med den forudgående sag om isoleret bevisoptagelse og edition.

Dette har således eksempelvis været tilfældet i en dom af 16. maj 2019, afsagt af Retten i Hjørring, og i en lang række udeblivelsesdomme, afsagt af Retten på Frederiksberg, eksempelvis dommen i sag BS-28412/2018-FRB.

I samtlige disse sager er CMS' påstand taget til følge under henvisning til CMS' egen opgørelse af kravet, der var opstillet på følgende måde:

"7. Sammenfattende om opgørelse af påstanden

Det samlede beløb for filmen ... kan herefter foreløbig opgøres som følger:

Omkostninger pr. konstaterede krænkelse: 9/10

- 1) Overvågning af IP-adressen kr. 300,00
- 2) Retsafgift for editionspålæg kr. 1.000,00
- 3) Advokat til editionsbegæring kr. 5.000,00
- 4) Teleselskabs udlevering af oplysninger kr. 150,00
- 5) Porto for forsendelse af brev kr. 7,00

Vederlag

Antal delinger x kr.

Skønsmæssigt fastsat til i alt kr. 7.500 kr."

Det ses således, at CMS i disse sager i det væsentlige har opnået dom – ikke for vederlag for "deling" af den pågældende film men – for omkostninger, der ikke reelt har været afholdt i den anførte størrelse for hver enkelt anlagte sag.

Anbringendet om (mere end 110) "delinger" af den pågældende film har således ikke – i modsætning til de fleste andre senere sager i sagskomplekset – været gjort gældende i disse sager, og spørgsmålet om "delinger" har heller ikke i øvrigt spillet nogen nævneværdig rolle i disse sager for at opnå dom for betaling af de 7.500 kr.

Den "ensartede" retspraksis, som (CMS og) MIRCOM har påberåbt sig – også i nærværende sag – er således også af denne grund ikke ensartet, og som anført rejser de betydelige forskelle i måden, hvorpå de ellers identiske krav om betaling af 7.500 kr., er forsøgt godtgjort, et grundlæggende spørgsmål om, hvorfor, og med hvilken berettigelse – om nogen – der i samtlige sager i sagskomplekset er blevet stævnet med netop dette krav om betaling af 7.500 kr.

Retten bemærker endvidere, at retten i bl.a. sag BS-29772/2019-FRB, under henvisning til ordlyden af det af MIRCOM fremlagte aftalegrundlag med den oplyste indehaver af ophavsretten, har anmodet MIRCOM om at oplyse, om det er den påståede rettighedshaver, et til denne knyttet selskab eller MIRCOM selv, der placerer de pågældende film i de pågældende BitTorrent-netværk.

MIRCOM har som svar herpå afvist, at det skulle forholde sig således.

I forhold til dette spørgsmål hæfter retten sig imidlertid fortsat ved ordlyden af det påberåbte aftalegrundlag, og tillige det forhold, at Østre Landsret i sagsfremstillingen i sin kendelse af 7. maj 2018, jf. U 2019.2019 Ø, vedrørende CMS har anført følgende:

”Listerne med de angivne ip-adresser er efter det oplyste indhentet ved brug af et program kaldet MaverickMonitor, udviklet af en tysk softwareleverandør, Maverickeye UG. Programmet skal have »fodret« et fildelingsnetværk med film, som de af CMS repræsenterede rettighedshavere har ophavsret til, hvorefter programmet har »foregivet« at ville downloade en film. Programmet har derefter registeret visse brugeres ageren med programmet, ikke brugeres ageren med andre brugere.”

Af kendelsen fremgår endvidere, at Telenor under sagen gjorde følgende gældende:

”Værdierne [”Captures/Title” i det af CMS fremlagte materiale] relaterer sig alene til, hvor mange gange Maverick-monitor har igangsat en provokeret deling, og viser kun, at det har været muligt at igangsætte en overførsel. Værdierne i Captures/Title og Captures er indholdsløse, da MaverickMonitor hurtigt selv kan fremprovokere et hvilket som helst antal captures, imens antal reelle delinger med andre er ukendt og kan være nul.

...

CMS har ikke ført tilstrækkeligt bevis for den enkelte krænkelses omfang, og krænkelseerne skal sammenlignes med en p-bøde eller at stjæle tyggegummi. De få konkrete beviser, der er blevet fremlagt, er provokerede krænkelse, som MaverickMonitor selv har iværksat. Omfanget af krænkelseerne er i øvrigt ren spekulation, og der er ingen beviser for, at abonnenterne er dem, der har foretaget krænkelseerne.”

CMS ses ikke i sine anbringender at have bestridt det anførte eller i øvrigt at have redegjort for, hvorfor det ikke er en dækkende og korrekt beskrivelse, at sagerne hviler på fremprovokerede ”delinger”, og at antallet af ”reelle delinger med andre er ukendt og kan være nul.”

Af samtlige de ovenfor anførte grunde og af de øvrige grunde, der fremgår af rettens ovenfor omtalte 39 retsbøger, var nærværende sag som følge af sin

karakter endvidere heller ikke en småsag ved stævningens indlevering den 27. juni 2019.

På denne baggrund finder retten, at betingelserne for at genoptage sagen i medfør af retsplejelovens § 367, stk. 1, 2. pkt., er opfyldt, og at den videre behandling af sagen herefter skal ske uden anvendelse af reglerne i retsplejelovens kapitel 39. Sagen angår således i hvert fald særlig komplicerede retlige og faktiske spørgsmål, jf. retsplejelovens § 402, stk. 1, nr. 1, men på det foreliggende grundlag må den også antages at have særlig betydning for MIRCOM ud over påstanden, jf. retsplejelovens § 402, stk. 1, nr. 2.

Retten fastsatte på denne baggrund frist til **den 23. juni 2020** for M til at indlevere svarskrift i sagen.

Retten skal opfordre M til i svarskriftet at oplyse, om der nedlægges en selvstændig påstand om tilbagebetaling af det beløb, som M i henhold til dommen af 31. juli 2019 måtte have betalt til MIRCOM.

Sagen udsat.